

Παναγιώτης Τρουπάκης, τὸ δὲ τέταρτον ὁ κύριος Χριστόφορος Περραιβὸς διὰ ἀπόδειξιν καὶ παράστασιν πρὸς τὸ Γένος μας, τὰ ὅποια αὐτὰ θέλουν ἔχη ὅλον τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχὺν ἀναμεταξὺ ἡμῶν καὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀπροσωπολήπτων νόμων τοῦ Γένους μας ...».

568

1779-1835. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Κυνουρία, Λεωνίδι, Μέλανα, Πραστός (Αρκαδία).

Θ. Κωστάκης, *Σύμμεικτα Τσακωνικά*, Αθήνα 1987, σ. 207-225, αρ. 1-8.

569

1779-1852. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα και νοταριακές πράξεις αναφερόμενες σε ναυτικά ζητήματα. Αθήνα, Αλεξάνδρεια, Γαλάτσι, Ιθάκη, Κωνσταντινούπολη, Παξοί, Πάτρα, Τεργέστη, Τούλτση.

Ν. Βλασσόπουλος, *Η νοταρία των Ιονίων νήσων (1700-1864)*, τ. 2, Αθήνα 1995, σ. 189 (= Γ. Πετρόπουλος (ἐπιμ.), *Νοταριακές πράξεις Παξῶν διαφόρων νοταρίων ἐκ τῶν ἐτῶν 1628-1810*, Αθήνα 1958, σ. 349, αρ. 474²⁴), σ. 190 (= Πετρόπουλος, ὁ π., σ. 385-386 αρ. 522, σ. 415-416 αρ. 554), σ. 191 (= Πετρόπουλος, ὁ π., σ. 451-452 αρ. 603), σ. 192 (= Πετρόπουλος, ὁ π., σ. 400-401 αρ. 535), σ. 193-198, 207, 211, 213.

ΝΑΥΛΟΣΥΜΦΩΝΟ. ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΙ ΕΙΣΕΛΚΟΙ ΟΡΟΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΗ
(«ΜΠΟΚΟΤΙΔΕ») ΤΟΥ ΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ

1830, 28 Απριλίου

«Διὰ τοῦ παρόντος συμφωνητικοῦ γράμματος ἦτοι (κοντράτου) ὅπου θέλει ἔχει τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κῦρος ἐν παντί τόπῳ καὶ κρατιδίῳ δικαιωσύνης ὡς νά ἦταν καμομένο εἰς δημόσιον Γραφεῖον γίνεται δῆλον, ὅτι ἀπὸ τό ἐν μέρος ὁ Κύριος Στέφανος Στροῦμπος καὶ ἀδελφοί καὶ ἀπὸ τό ἄλλον ὁ Κύριος Γεράσιμος Ἀλημεριώτης Ἰθακήσιος πλοίαρχος τοῦ πριγαντίνου ὀνομαζομένου ἢ Παναγία ἀπὸ τὰ Καθαρά μέ σημεῖαν Ἰωνικὴν ἐσυμφώνησαν οἰκειοθελῶς ὡς ἀκολουθῶς:

Α. Ὁ εἰρημένος Στροῦμπος καὶ ἀδελφός κατέθεσαν σήμερον καὶ ἐμέτρησαν εἰς χεῖρας τοῦ ρηθέντος Ἀλημεριώτη Γρόσια εἴκοσι χιλιάδες γρ. 20.000 ἐπὶ κοινῇ συμφωνίᾳ νά περάσει μετὰ τοῦ πλοίου του εἰς Καβάλλαν ἢ εἰς ὅποιον ἄλλο μέρος ἐγνωρήσῃ διὰ τό κοινόν συμφέρον κατὰ προβλέψη τόσον πιστοῦς καὶ βουβαλοπέτζια, ἢ καὶ ὅτοι ἄλλον ὁ Θεός τοῦ φωτίσῃ διὰ συντροφικόν λογαριασμόν κατὰ τόν ἐπόμενον τρόπον ἐξηγούμεθα.

Β. Ὁ δέ πλοίαρχος Ἀλημεριώτης ὑπόσχεται νά ἀκολουθήσῃ τό αὐτό ταξίδιον μετὰ τοῦ πλοίου

24. Η έκδοση αυτή περιλαμβάνεται μεν στο Γκίνης, *Περίγραμμα*, λήμμα 295, τα συγκεκριμένα όμως έγγραφα δεν έχουν αποδελτιωθεί.

του καί ναυτῶν του βαστώντας τακτικόν λογαριασμόν καί προβλέψεως πραγματειῶν, ἐξόδων αὐτῶν, τροφῆς, λιμεναρχίῶν καί διευθύνσεων ἐφόδια του καθῶς καί τῆς πωλήσεως αὐτῶν εἰς τοὺς λιμένας ὅπου μετὰ διὰ ἐπιστροφὴν του ἤθελε πιάσῃ ἐμπεριεχομένων τοῦ λιμένος Ζακύνθου εἰς τοῦ Μεσολογγίου, ἂν ἤθελε ἀκόμη χρειά νά περάσῃ πρὸς ἐξόδουσιν των.

Γ. Τελειωθέντος λοιπόν τοῦ αὐτοῦ ταξιδίου καί τῆς πωλήσεως πραγματειῶν ἀφερομένων πρῶτον τῶν προηρημένων τοῦ ναύλου μέχρι Ναυπλίου καί ἄτινος ἄλλου τυχόντος εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του, ἦτοι κέρδος ἐξαποστέλλῃ ὁ κύριος ἢ καί ζημία ὅπου ἡ χάρις του νά ἀπαντήσῃ νά ἐννοῆται Γρόσια ἑνδεκα χιλιάδες, ὁ δὲ Στροῦμπος καί ἀδελφοί εἰς Γρόσια ἑννέα χιλιάδαις ἐξερουμένης τῆς μπακοτίλιας ναυτῶν ὅπου θέλει προβλεφθῇ μετὰ τῶν τῆς ποσότητος πραγματειῶν ἐνοουμένης εἰς τό κέρδος ἐκκαθαρίσεως ἢ ζημίας.

Δ. Τὰ εἰρημένα καπιτάλια δὲν ὑπόκεινται μήτε εἰς ναῦλον τοῦ πλοίου, μήτε εἰς ὁποιαδήποτε ἄλλην ζημίαν αὐτοῦ μικράν τε ἢ μεγάλην ὅπου ὁ Κύριος φυλάτῃ ἐκτός τῶν προειρητησομένων. ὑπόσχονται τὰ ἄνωθεν μέρη νά φυλάξωσι τὰς αὐτάς συμφωνίας στερεάς καί ἀμετατρέπτους εἰς ὅποιον ἐξ αὐτῶν παραβῇ καί ἀθετήσῃ αὐτάς νά ἀποκρίνῃ τοῦ ἄλλου ὅλας τὰς ζημίας ἐξόδα καί λοιπά ...».

570

1780. Ναυλοσύμφωνο. Βηρυτός.

Σ. Παπαδόπουλος, «Ἑλληνικά ἐγγράφα ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ ἀρχεῖο τῆς Ραγούζας (Dubrovnik)», *Μακεδονία* 17 (1977), σ. 303-306, αρ. 2.

571

1780. Δικαστικὴ ἀπόφαση τοῦ μητροπολίτη Παροναξίας σχετικά με τὴ διανομὴ κληρονομίας. Νάξος.

Ἰ. Καμπανέλλης, «Ὁ μητροπολίτης Παροναξίας Νεόφυτος Λαχοβάρης καὶ αἱ διενέξεις μετὰ τῶν προκρίτων τῆς Χώρας Νάξου», *Ναξιακά* 6 (2002), σ. 44-45.

572

1780-1796. Εκκλησιαστικὰ ἐγγράφα. Κοζάνη, Σέρβια (Μακεδονία).

Δ. Γκίνης, «Πέντε ἐπισκοπικαὶ ἀποφάσεις διαζυγίου τῆς δυτικῆς Μακεδονίας τοῦ ΙΗ' αἰῶνος», *ΕΕΒΣ* 23 (1953), σ. 348-354.

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΛΥΣΕΩΣ ΓΑΜΟΥ ΛΟΓΩ ΑΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΑ

ΠΑΡ' ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΠΡΟΗΓΗΘΕΙ ΣΧΕΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΟΘΩΜΑΝΟΥ ΚΡΙΤΗ

1796, 31 Μαρτίου

«Ἡ ταπεινότης ἡμῶν διατρίβουσα ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κωμοπόλει Βελβενδοῦ καὶ συνοδικῶς προκαθημένη μετὰ τῶν ἐκεῖσε ἐντιμοτάτων κληρικῶν αὐτῆς καὶ τιμίων γερόντων, ἐδηλοποιήθη